

מ"ת (תל אביב) 69155-11-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

מ"ת (תל-אביב-יפו) 69155-11-24 - מדינת ישראל נ' פלונישלו תל-אביב-יפו

מ"ת (תל-אביב-יפו) 69155-11-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד מחמוד נעאמנה

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו - יפו

[15.12.2024]

כבוד השופט בנימין הירשל דורון

החלטה בנוגע לראיות לכאורה

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו שני אישומים.

2. בשני האישומים מיוחסת למשיב עבירה של תקיפת בת זוג, שנעברה תוך שהייה שלא כדין בישראל. באישום השני

גם מיוחסת לו עבירה של גניבת סכום כסף בסך ₪ 500 שהמשיב נטל לכאורה מארנקה של המתלוננת, בת הזוג.

3. האישום השני מייחס עבירה שנעברה לכאורה ב-28/6/2023, האישום השני התרחש בתאריך 14/11/2024. המשיב

נעצר ב-18/11/2024 ואז נחקר על שני האירועים.

4. האישום הראשון מייחס למשיב גם עבירות של נהיגה ללא רשיון, נהיגה ללא ביטוח התחזות לאחר והפרעה לשוט

שנוגעות לנסיבות מעצרו של המשיב על ידי המשטרה בתאריך 18/11/2024.

5. עיון בתיק החקירה הקודם מלמד שהיה ניסיון לזמן המשיב לחקירה סמוך לביצוע העבירה המיוחסת אך המשיב

התחמק מלהגיע לתחנת המשטרה ומסר לשוט ששוחח איתו טלפונית שאינו מוכן להגיע לחקירה בתחנה כי יתפרו לו

תיק והוא לא עשה דבר.

6. בדיון בתאריך 8/12/2024 טען ב"כ המשיב כנגד התשתית הראייתית.

7. ב"כ המשיב פירט בבעל פה ובכתב מדוע לשיטתו אין לתת משקל לעדות המתלוננת.

8. לדבריו המשיב מכחיש כל אירוע אלים כנגד המתלוננת. אין כל סימן חבלה בפניה או בגופה. לדבריו תלונתה נבעה

מתחושת קינאה כי המשיב נמצא בזוגיות עם אחרת. כמו כן הופניתי לכך שהמתלוננת חזרה בה מעדותה.

9. אין מחלוקת שהמשיב שוהה שלא כדין בישראל.

10. ב"כ המשיבה הפנה לראיות שבתיק. לעדות המתלוננת הנתמכת בעדות השכנה שנכחה בדירה באישום הראשון.

לדברי המתלוננת בעימות. לאיכונים הממצבים את המשיב בסמוך לביתה של המתלוננת ביפו ב-14/11/2024

1. לגבי האופן בו נבחנות הראיות לכאורה בשלב דיוני זה, מונחה בית המשפט על פי הלכת זאדה. (בש"פ 8087/95

שלמה זאדה נ' מדינת ישראל, נ(2) 133 (1996), ממנה אצטט את עקרונות הייסוד :

- א. החלטתו של השופט, לעניין קיומן של ראיות לכאורה, מבוססת בעיקרה עלחומר החקירה כפי שהוא מצוי בתיק המשטרה המוצג לבית המשפט והנתון לעיון הנאשם ובא-כוחו .
- ב. נקודת המבט של השופט, המכריע בשאלת המעצר עד תום ההליכים, היאכוללת. עליו לעיין בחומר החקירה כולו, לרבות חומר החקירה התומך בעמדת הנאשם. אין עליו לצמצם עצמו לחומר הראיות המפליל בלבד. עליו לפרוס לפניו את מלוא התשתית הראייתית כפי שזו מופיעה בחומר החקירה, לרבות "ראיות ההגנה". על השופט לבחון את מלוא הראיות שבתיק החקירה, הן אלה התומכות בגירסת התביעה והן אלה הנוגדות אותה.
- ג. ההסתכלות הכוללת על חומר הראיות אינה מכריעה במהימנותם של העדים הכרעה זו נעשית בהליך הפלילי העיקרי. אין מקומה בהליך הביניים שעניינו מעצר הנאשם עד תום ההליכים נגדו. שופט המכריע בשאלת המעצר עד תום ההליכים בוחן את חומר החקירה "על פניו". הוא מתרשם מהפוטנציאל הטמון בחומר החקירה בתור שכזה.
- ד. הבחינה הראייתית אינה "טכנית" ואינה "סכמטית". בית המשפט צריך לבחון את הפוטנציאל הראייתי הטמון בחומר החקירה. הוא צריך לבחון את מהותן הפנימית של הגרסאות ואת מידת הסתירות הפנימיות המצויות בהן. הוא צריך להעריך את ה"עיבוד" שחומר "גולמי" זה יעבור במהלך המשפט. על יסוד כל אלה עליו להחליט, אם קיים כיום סיכוי סביר להוכחת האשמה בסוף המשפט. בשלב המעצר עד תום ההליכים אין השופט קובע מימצאים בטוחים. כל שבידו אינו אלא להעריך סיכויים סבירים.
- ה. השאלה אינה אם חומר הראיות המצוי בידי התביעה מוכיח "לכאורה" את אשמת הנאשם מעבר לספק הסביר. המבחן הינואם בחומר החקירה שבידי התביעה מצוי פוטנציאל ראייתי אשר בסיום המשפט יהא בכוחו להוכיח את אשמת הנאשם כנדרש במשפט פלילי.
- ו. לעתים קרובות חומר החקירה הקיים אינו כליל השלמות. אין בכך בלבד כדי לשלול את ערכו כ"ראיות לכאורה להוכחת האשמה". ייתכן כי קיים עתה ספק סביר באשמת הנאשם, אך קיומו של ספק סביר עכשווי באשמת הנאשם אינו שולל מהראיות את אופיין הלכאורי. השאלה הינה אם אותו חומר - לאחר שיעבור את כור ההיתוך של המשפט עצמו - יוכל לשמש בסיס להרשעת הנאשם. אם יש בו פוטנציאל ראייתי זה, כי אז הוא מהווה "ראיות לכאורה להוכחת האשמה".
2. בבש"פ 311/24 זקרייא אבו עאמר נ' מדינת ישראל (נבו 5.2.2024) צוין:

- "עוד נפסק, כי קיומן של ראיות לכאורה יבחן לפי מבחן 'אם נאמין', דהיינו 'אם נאמין לראיות התביעה, האם יהא בהן כדי לחייב את המסקנה שהעורר ביצע את המעשה המיוחס לו?' (בש"פ 6285/23 אלאפסק נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (05.09.2023); בש"פ 127/22 מדינת ישראל נ' הייב, פסקה 9 (06.02.2022)). בתוך כך הודגש, כי "אין בית המשפט נדרש לבחון, בשלב זה, את מהימנות הראיות המוצגות לפניו או את משקלן המדויק" (ראו למשל: עניין אלשאעפי, בפסקה 10), זאת "אלא אם כן מדובר בפירכות מהותיות וגלויות לעין" (בש"פ 8031/08 איטח נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (15.10.2008)).
11. בחנתי הראיות בתיקים על פי מבחנים אלו.
12. אני מוצא לאחר עיון בחומר החקירה שקיימות ראיות לכאורה שבכוחן להוכיח את אשמת הנאשם כנדרש במשפט פלילי.
13. אכן עלי להתמודד עם עדות המתלוננת לפיה ביקשה היא לחזור מעדותה כשבוע לערך ממועד מסירת התלונה באישום הראשון, לאחר העימות שנערך בינה ובין המשיב.
14. אני מודע לכך שהמשיבה גם ביקשה לחזור מתלוננתה באישום השני, מספר שעות לאחר מסירת התלונה, כאשר היא מציינת שמסרה תלונה "מרוב עצבים". אך בהמשך לעדות בה היא לכאורה חוזרת מעדותה, היא שבה " וחוזרת" ועומדת על תלונתה.
15. לגישתי, ככל שנוגע לאישום הראשון, אם היה נשען הוא אך ורק על עדות המתלוננת, ייתכן והחזרה מהתלונה היתה בעלת משקל משמעותי. הרי המתלוננת מסרה בעדות ששיקרה בעדותה הראשונה בשל קנאתה הנובעת מהזוגיות החדשה של המתלון.
16. אולם ככל שנוגע לאישום הראשון הרי הוא נשען על ראיות נוספות שאפרט:
- א. עדות השכנה נרדיס אלנעמי, שכנתה של המתלוננת, ששמעה צעקות מבית הנאשמת ולדבריה ראתה את המשיב מרביץ למתלוננת וצעקה על המשיב שעזב את המקום. אני מקבל את טענת ב"כ המשיב שראוי היה שחקירתה של זו היתה יותר ממוקדת. כמו למשל לגבי השאלה איך נכנסה לדירה אם בדבריה מסרה שצעקה " תפתחי את הדלת", או לגבי השאלה באיזו שעה התרחש האירוע האלים.
- אולם תמיהות אלו העולות מעיון בעדותה אין בהן כדי להשמיט את הבסיס שבעדות השכנה, עדת הראיה. תמיהות אלו יקבלו מענה בהליך העיקרי והמוטב שישב בדין יצטרך להכריע כיצד המיקוד החלקי בחקירה מקרין על מהימנות העדה.
- ב. דוח ניתוח צו מחת"ק (מסמך לג) ממנו עולה שבשעה שעל פי עדות המתלוננת התרחש האירוע האלים ב-14/11/24 - 19:30- המשיב מאוכן בכתובת המתלוננת בין השעות 16:28 עד 21:14.
17. ככל שנוגע לדוח ניתוח צו המחת"ק אני מודע לכך שמפורט בו שבתאריך 16/11/24 אותרו שיחות הדדיות בין המשיב למתלוננת. ממצא זה מתיישב עם עדות המתלוננת ועדות המשיב לפיה במועד זה התקיימה שיחת טלפון ביניהם בנוגע לבת הזוג החדשה של המשיב.
18. ב"כ המשיב חוזר וטוען שהמתלוננת, מונעת קנאה והזעם, בדתה תלונה בשל העלבון שחשה. אולם לעניין זה יש לתת את הדעת לכך שהתלונה במשטרה ניתנה יומיים לאחר אותה שיחה בנוגע לבת הזוג האחרת ולדברי המתלוננת מסרה העדות בשל ניתוח מצלמות האבטחה בביתה וניקור גלגלי רכבה.
19. אם אכן המניע היחיד של המתלוננת היה נקמנות צפוי היה שתגיש תלונתה מייד לאחר אותה שיחה מה-16/11/2024- אך לא כך קרה.

20. מעבר לכך יש לתת את הדעת לתיאור הארוע על ידי המתלוננת. באישום הראשון היא מתארת אירוע נקודתי ואינה מפרטת מסכת אירועים. אם לגישת ב"כ המשיב ביקשה היא לבדות עלילה על המשיב, דומה שהייתה בוחרת לפרט אירועים נוספים. אך היא מתארת אירוע אלים אחד, בו חזתה השכנה.
21. ככל שנוגע לחזרת המתלוננת מדבריה באישום הראשונה בעדותה המאוחרת, אני סבור שיש לתת את הדעת לדברים שאמר המשיב למתלוננת בעת העימות. (מסמך ל"ח). אמירות כמו " אבל יאמינו לך ויכלאו אותי"; "בגללך אני בכלא ופתחת עלי תראי לאן אני אסבול " ולהערת החוקר לפיה המשיב הסתכל על המתלוננת במבט מאיים.
22. המפורט בעימות יש בו כדי לתת הסבר אפשרי לחזרת המתלוננת מדבריה באישום הראשון. שוב, נושא שצריך להבחן בהליך העיקרי.
23. אציין שככל שנוגע לשאלת ב"כ המשיב מדוע לא היה ניסיון לתפוס את מכשיר הדבריה של המתלוננת, אציין שמענה לכך בחומר החקירה, מסמך מ"ד, לפיו המתלוננת מסרה שאין ברשותה מכשיר מקליט והיא יכולה לצפות במצלמות רק "און ליין".
24. ככל שנוגע לאישום השני אני מוצא שאין כל פגם בראיות התביעה שיש בהן לערער את המסד הראייתי.
25. מעיון בתיק החקירה השני אני מסיק שהמשיב מתחמק מחקירה!
26. ככל שנוגע לטענות ב"כ המשיב בנוגע להיעדר סימני אלימות- נכון יש לתת על כך את הדעת אך אני סבור שהשלב הנכון להכרעה לעניין זו הוא בהליך העיקרי. מעבר לכך אינני בטוח שהצילום באישום השני שולל את האפשרות שאכן ניתנה מהלומה בפניה של המתלוננת.
27. ככל שנוגע לטענת ב"כ המשיב בנוגע לקושי לקשור בין המשיב למספרי הטלפון המפורטים בדוח ניתוח צו מחתק אציין שעל פי דוח הפעולה המתעד מעצר (מסמך ט"ז) נתפס מכשיר סלולרי על המשיב. עיינתי בדיסק ל"ח בו נצרכו האיכונים.
28. לא מצאתי בתיק החקירה את הדוח שנערך על ידי חוקר מיומן שבדק מכוח הצו שניתן את המכשיר הסלולרי. מדובר בחסר של ממש בתיק החקירה. אך גם אם יתברר שקיים כשל לעניין זה (ולא השמטה בלבד) הרי עדיין לגישתי די בחיזוק לעדות המתלוננת העולה מעדות השכנה.
29. יש לזכור שעדות המשיב היא שהכול שקר וכזב. למעט כמובן שהייה שלא כדין בישראל. המתלוננת והשכנה משקרות לגבי האירוע באישום הראשון. המתלוננת גם משקרת בנוגע לאישום השני. אך לא רק המתלוננת והשכנה משקרות. גם השוטרים שהבחינו בו רוכב על האופנוע בשעה שנעצר בתאריך 18/11/24- משקרים. ברור שאין בכוונתי לדון בשאלת מהימנות גירסתו אך חוששני שדבריו לפיהם כל מי שמסבך אותו- משקר - מעוררים קושי. אני נותן דעתי לכך שהמשיב בעת מעצרו מסר שם של אחר, (עובדה שאינה מוכחשת ע"י המשיב בחקירתו), מה שמוביל אותי למסקנה שאמירת אמת איננה המצפן המנווט את דרכו.
30. לכן לאחר עיון בחומר החקירה אני מסיק שהונחה בפני תשתית ראייתית שיש בכוחה להוכיח את אשמת המשיב. ניתן היום, י"ד כסלו תשפ"ה, 15 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.